

Arrest

nr. 74 504 van 31 januari 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 2 november 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 september 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 22 november 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 december 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat S. SAROLEA en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 22 november 2010 toe op Belgisch grondgebied en diende diezelfde dag een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 30 september 2011 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker werd hiervan diezelfde dag per aangetekend schrijven in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing welke luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart een Russisch staatsburger en van Ingoesje origine te zijn. Tot uw vertrek uit uw land verbleef u in Ingoesjetïë. U verklaart omwille van volgende problemen uw land van herkomst te hebben verlaten. Van 2001 tot juli of augustus 2004 werkte u bij de administratie van het Sunzjenskii district. Tijdens uw werk voor de administratie kwam u in het bezit van lijsten waarop gezochte personen van het dorp Troitskaja werden vermeld. De zoon van uw buurman, A.(...) V.(...), stond op 1 van die lijsten waardoor hij werd beschouwd als een rebel. Ook wist u dat men diezelfde nacht bij hem zouden binnenvallen. U heeft uw buurman hiervoor verwittigd. De MVD is te weten gekomen dat u hem had ingelicht. In 2003 kwam de FSB u opzoeken op uw werk. Ze ondervroegen u over uw band met personen die zich op de lijst van verdachte personen bevonden en wahabiet waren. De FSB bleef u 1 tot 2 keer per week opzoeken op uw werk om informatie van u te verkrijgen over wahabieten. 1 keer werd u door de FSB opgeroepen om naar hun afdeling in Sunzjenskaja te gaan. Een jaar later werd u ontslagen nadat het hoofd van de administratie ontslagen werd. Immers, het nieuwe hoofd van de administratie, Tagir Latirov, kon niet met u samenwerken. Hij deelde de rechtbank mee dat u uw werk niet juist uitvoerde. Op 6 september 2004 vond er een huiszoeking bij u thuis plaats. Men was hierbij op zoek naar bepaalde informatie op uw computer. Tijdens die huiszoeking werd uw hand gebroken. Na uw ontslag bij de administratie baatte u tot mei 2007 een internetcafé uit op uw propiska-adres in Troitskaja waar u geregistreerd was. In 2006 en 2007 probeerde de administratie van het Sunzjenskii district uw winkel af te pakken door uw eigendom van het pand te betwisten. De reden hiervoor was dat u niet meer met hen samenwerkte. De rechtbank verklaarde deze eis onontvankelijk. Op 16 oktober 2008 werd u thuis gedurende enkele uren door de FSB ondervraagd in verband met de moord op K.(...) D.(...), de onderdirecteur van de administratie, waarvoor u gewerkt heeft. Ook werden u vragen gesteld over uw band met Z.(...) T.(...) die ook op de lijst van verdachte personen staat. Men verdacht K.(...) T.(...) van de moord op Z.(...) T.(...). U had een goede band met de broer van K.(...) T.(...), T.(...) B.(...). K.(...) T.(...) werd later vermoord. De MVD en FSB bleven u tot 2010 vaak lastigvallen en vroegen u informatie betreffende bepaalde verdachte personen. Ook wou men dat u uw internetcafé sloot omdat jongeren er vaak naar sites van de oppositie surfden. Ook werd de poort van uw woning beschoten. Op 25 mei 2010 zeiden FSB medewerkers u dat uw naam ook op de lijst van personen staat die uit de weg moeten worden geruimd. Op 2 juli 2010 werd u door FSB meegenomen naar een gebouw in Magas. U werd er verdacht van samen te werken met rebellen die onder andere in 2004 een aanslag hadden gepleegd in Ingoesetïë. De FSB wou dat u personen van de administratie van het Sunzjenskii district contacteerde, informatie van hen verzamelde en die informatie aan de FSB doorgaf. U moest er documenten ondertekenen. U werd er verschillende keren geslagen. U bleef er 3 dagen. Op 5 juli 2010 werd u vrijgekocht door familieleden die hiervoor 30.000 dollar hebben betaald. U werd verteld het land niet te verlaten. Na uw vrijlating verliet u uw woning in Troitskaja en dook u tot uw vertrek onder bij familie en vrienden in Nazran, Surchachi en Malgobek. Omwille van uw werk voor de administratie van het Sunzjenskii district werd u automatisch lid van de politieke partij Yedinaya Rossiya. U heeft geen specifieke taken voor de partij gedaan. Enkel in 2003, 2004, 2007, en 2008 was u bij parlements- en presidentsverkiezingen secretaris van een verkiezingsafdeling in Troitskaja. U controleerde er of de tellingen van de stemmen juist werden uitgevoerd. Op 18 november 2010 bent u uit Ingoesjetïë vertrokken met een auto en op 22 november 2010 kwam u in België aan. Diezelfde dag heeft u er bij de bevoegde asielinstanties een asielaanvraag ingediend. In geval van terugkeer vreest u dat u zal verdwijnen. De vrouw waarmee u traditioneel gehuwd bent, Z.(...) G.(...), verblijft momenteel in Troitskaja. U heeft deze problemen voornamelijk gekend omwille van uw conflict met het hoofd van de administratie, T.(...) L.(...). U bent in het bezit van volgende documenten: een gelegaliseerde kopie van 3 pagina's van uw binnenlands paspoort, uw rijbewijs, een certificaat van een boekhoudkundige opleiding, een certificaat van computerprogrammist, een diploma van de technische school, uw werkboekje, een medische verzekeringspolis, een pensioenverzekering, uw partijkaart van Yedenaya Rossiya, een rapport van de Jamestown Foundation dd.21.01.2011, een artikel van Le Monde dd. 17.12.2009, een rapport van de mensenrechtencommissaris van de Raad van Europa dd. 24.11.2009, een bundel internetartikels, een uittreksel uit het kadaster dd. 27.02.2008, een getuigschrift dd. 22.10.1992, een kopie van een vonnis van het Hooggerechtshof van Ingoesetïë, een exploot van de rechtbank van het Sunzjenskii district dd. 19.04.2005, een akte van ontvangst van uitgevoerde werken dd. 27.07.2002, een arbeidsovereenkomst dd. 23.06.2002, een kopie van een vonnis van de rechtbank van het Sunzjenskii district dd. 13.06.2006, een kopie van een vonnis van de rechtbank van het Sunzjenskii district dd. 19.04.2005, een kopie van een vonnis van de rechtbank van het Sunzjenskii district dd. 06.02.2006, een registratie van ondernemer dd. 02.08.2005, een uitschrijving uit de belastingen dd. 08.05.2007, een kopie van een medisch attest, een kopie van een bewijs van uw eigendom van uw propiska-adres dd. 21.03.2008, een bewijs van stopzetting van uw zelfstandige activiteiten dd. 08.05.2007 en een kopie van een bewijs van gedwongen verhuizing dd. 1996.

B. Motivering

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat er zich in Ingoesetië gaandeweg een rebellenbeweging ontplooid heeft en dat deze deelrepubliek heden kampt met verscheidene problemen op het vlak van veiligheid en mensenrechten. Hoewel het geweld niet altijd eenduidig aan de ene of de andere partij kan worden toegeschreven, zijn hiervoor doorgaans zowel rebellen als de daar aanwezige autoriteiten, veiligheidsdiensten of ordetroepen verantwoordelijk. De schendingen zijn divers van aard en hebben bovenal een gericht karakter. Zo plegen rebellen voornamelijk aanslagen op personen die in hun ogen medestanders van de autoriteiten zijn of op personen die zich niet in overeenstemming gedragen met radicale religieuze opvattingen. De autoriteiten worden, van hun kant, verantwoordelijk geacht voor verdwijningen, folteringen en wederrechtelijke executies van personen die door hen verdacht worden deel uit te maken van of samen te werken met de rebellerende gewapende groeperingen. Bovendien maken bepaalde personen van de situatie in Ingoesetië gebruik om voor eigen rekening criminele daden te stellen en toe te dekken, en ontstaan er heel wat bloedvetes die veroorzaakt worden door het uiteenlopende geweld in de republiek. In deze complexe context dringt zich dan ook vooreerst een individuele beoordeling op van de vraag naar bescherming in het licht van de Vluchtelingenconventie of in het kader van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet. Vooreerst heeft u de door u verklaarde actuele vrees indien u zou terugkeren naar uw land niet aannemelijk kunnen maken. Immers, u heeft nog regelmatig contact met uw moeder, uw broer B.(...), uw zus A.(...) en de vrouw waarmee u traditioneel gehuwd bent, Z.(...) G.(...), die allen Troitskaja in verblijven (CGVS, p. 4). Via deze familieleden heeft u vernomen dat de algemene situatie in Ingoesetië verergerd is, doch heeft u sinds uw vertrek uit uw land in november 2010 tot het gehoor op 25 maart 2011 niets vernomen in verband met de stand van zaken betreffende uw persoonlijke problemen in Ingoesetië (CGVS, p. 24). Bovenstaande vaststelling doet ernstig afbreuk aan de door u verklaarde actuele vrees. Bovendien dient opgemerkt te worden dat u uw reisroute naar België niet aannemelijk heeft kunnen maken. Zo verklaart u met een wagen van Rusland naar België te hebben gereisd (CGVS, p. 14). Ook verklaart u aan de Poolse grens een grenspost gepasseerd te hebben en dat u er uit de wagen diende te stappen (CGVS, p. 15). Eveneens verklaart u met een vals reispaspoort naar België gereisd te hebben (CGVS, p. 10). U weet echter niet welke naam, welke geboortedatum in het paspoort stond en weet u niet of er visa in het paspoort stonden (CGVS, p. 10 & 11). Deze verklaring is echter niet aannemelijk. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt immers dat er bij binnenkomst van Europa strenge identiteitscontroles plaatsvinden waarbij de mogelijkheid bestaat om grondig te worden ondervraagd over identiteit, reisdocumenten en reisbedoelingen en dit op strikt individuele wijze. Het is dan ook onwaarschijnlijk dat u geen informatie kunt geven over de inhoud van het voor u gebruikte reispaspoort. Gezien het risico op ernstige sancties voor de mensensmokkelaar/passeur bij het ontdekken van clandestiene passagiers, is het onwaarschijnlijk dat hij zijn klant absoluut niet op de hoogte heeft gebracht van het de inhoud van het document dat wordt gebruikt om te tonen in geval van controle. Bijgevolg is uw verklaring volgens dewelke u niet op de hoogte bent van de inhoud van het reispaspoort dat werd gebruikt, niet geloofwaardig. Hierdoor ontstaat het vermoeden dat u uw Russisch reispaspoort bewust achterhoudt voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie over bijvoorbeeld een eventueel door u verkregen visum voor de reis naar België, het moment en de wijze waarop u uit het land vertrokken bent, verborgen te houden. Eveneens dient opgemerkt te worden dat uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal en voor de Dienst Vreemdelingenzaken betreffende uw reisroute naar België niet overeenstemmen. Zo verklaart u voor het Commissariaat-generaal dat u vanuit Nazran bent vertrokken (CGVS, p. 14), terwijl u bij de Dienst Vreemdelingenzaken stelde uit Troitskaja vertrokken te zijn (verklaringen DVZ, punt 35). Deze vaststelling bevestigt bovenstaande vaststelling betreffende de ongeloofwaardigheid van uw reisroute. Bovendien brengt deze vaststelling de geloofwaardigheid van uw verklaringen volgens dewelke u tot juli 2010 in Troitskaja verbleef en hierna ondergedoken leefde bij familie en vrienden in Nazran, Surchachi en Malgobek (CGVS, p. 3 & 4), ernstig in het gedrang. Ook dient opgemerkt te worden dat u geen afdoende bewijs heeft neergelegd in verband met de gebroken hand die u opliep tijdens de huiszoeking op 6 september 2004 (CGVS, p. 20 & 21). Wat het door u neergelegde medisch attest betreft, dient opgemerkt te worden dat het slechts een kopie betreft waarvan de authenticiteit niet kan worden nagegaan en bijgevolg een zeer geringe bewijswaarde heeft. Daarenboven is de kopie van het medisch attest van slechte kwaliteit waardoor het onmogelijk is de inhoud ervan te achterhalen. Bovendien zou u in Ingoesetië een bewijs hebben van uw ziekenhuisopname naar aanleiding van uw gebroken hand maar heeft u dit document niet meegenomen (CGVS, p. 21). Ook dient te worden opgemerkt dat u geen tastbare bewijzen heeft van de beschieting van uw poort (CGVS, p. 16). Gezien van een asielzoeker redelijkerwijs verwacht kan worden dat hij zijn asielrelaas met documenten probeert te staven en gezien u via contact met uw familie na uw gehoor voor het Commissariaat-generaal nog documenten heeft binnengebracht (zie map documenten), tast dit gebrek aan bewijs waarvan redelijkerwijze verwacht kan worden dat u deze kunt neerleggen, de

aannemelijkheid van uw asielrelaas aan. Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de gewapende strijd tussen rebellen en autoriteiten in Ingoesjetië, afgezien van sporadische grootschalige acties door de rebellen, bovenal wordt gekenmerkt door kleinschalige, doelgerichte aanvallen of gewelddadige incidenten door toedoen van de rebellen, alsook door de uitgebreide zoekacties en gerichte arrestaties waarmee de autoriteiten van antwoord dienen. De meeste acties zijn zoals gezegd gericht op welbepaalde doelwitten en ingegeven door specifieke motieven, en dienen daardoor vooreerst in het licht van de Vluchtelingenconventie of in het kader van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet beoordeeld te worden. Daarnaast kan uit de informatie die voorhanden is, worden afgeleid dat de algemene veiligheidssituatie in Ingoesjetië niet van die aard is dat burgers er op veralgemeende wijze slachtoffer zijn van daden van willekeurig geweld. Ondanks een toename van het aantal incidenten, valt immers slechts een beperkt aantal burgerslachtoffers door willekeurig geweld doordat de meeste acties gericht zijn of doordat het aantal grootschalige acties waarbij burgerslachtoffers vallen, gelimiteerd is. De commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat het leven of de persoon van de burgers in Ingoesjetië actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Ingoesjetië aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. De overige door u in het kader van uw asielaanvraag voorgelegde documenten zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande beslissing kunnen wijzigen. Immers, de gelegaliseerde kopie van 3 pagina's van uw binnenlands paspoort, uw rijbewijs, het certificaat van een boekhoudkundige opleiding, het certificaat van computerprogrammist, het diploma van de technische school, de medische verzekeringspolis en de pensioenverzekering bevatten enkel informatie betreffende uw identiteit, uw scholing en het feit dat u een medische verzekering en pensioenverzekering heeft in uw land. Doch bevatten deze documenten geen informatie betreffende de door u verklaarde problemen. Uw werkboekje, de akte van ontvangst van uitgevoerde werken dd. 27.07.2002 en de arbeidsovereenkomst dd. 23.06.2002 tonen enkel aan dat u voor de administratie van het Sunzjenskii district heeft gewerkt, doch bevatten deze documenten geen informatie betreffende de door u verklaarde problemen. Het uittreksel uit het kadaster dd. 27.01.2008, de kopie van een vonnis van de rechtbank van het Sunzjenskii district dd. 13.06.2006, de kopie van een vonnis van de rechtbank van het Sunzjenskii district dd. 06.02.2006 en de kopie van een bewijs van uw eigendom van uw propiska-adres dd. 21.03.2008, tonen weliswaar aan dat u en de administratie van het Sunzjenskii district een dispuut hadden betreffende het eigendomsrecht van uw propiska-adres. Doch bevatten deze documenten geen informatie betreffende uw ondervragingen door de FSB en kunnen ze bijgevolg bovenstaande conclusie niet wijzigen. De kopie van een vonnis van het Hooggerechtshof van Ingoesjetië, het exploit van de rechtbank van het Sunzjenskii district dd. 19.04.2005 en de kopie van een vonnis van de rechtbank van het Sunzjenskii district dd. 19.04.2005 tonen aan dat u naar de rechtbank bent gegaan om achterstallig loon voor uw verleende diensten aan de administratie van het Sunzjenskii district te vorderen en dat u gedeeltelijk gelijk gekregen heeft, doch bevatten deze documenten geen informatie betreffende uw ondervragingen door de FSB en kunnen ze bijgevolg bovenstaande conclusie niet wijzigen. Het getuigschrift dd. 22.10.1992 en de registratie als ondernemer dd. 02.08.2005 tonen aan dat u voor de perioden bepaald in bovenstaande documenten was geregistreerd als ondernemer. Doch bevatten deze documenten geen informatie betreffende de door u verklaarde problemen. De uitschrijving uit de belastingen dd. 08.05.2007 en het bewijs van stopzetting van uw zelfstandige activiteiten dd. 08.05.2007 tonen enkel aan dat u sinds die datum bent uitgeschreven als ondernemer, doch bevatten deze documenten geen informatie betreffende de door u verklaarde problemen. Uw partijkaart van Yedinaya Rossiya toont enkel aan dat u lid was van de partij, doch bevat het geen informatie betreffende de door u verklaarde problemen. De kopie van een bewijs van gedwongen verhuizing dd. 1996 stelt louter dat u in 1996 gedwongen moest verhuizen, doch bevat het document geen informatie betreffende de door u verklaarde problemen waardoor u uw land bent ontvlucht. Het rapport van de Jamestown Foundation dd. 21.01.2011 bevat informatie over geweldplegingen in Dagestan, Kabardino-Balkarië, Tsjetsjenië en Ingoesjetië. Wat Ingoesjetië betreft, vermeldt dit document 1 enkel incident, met name dat een granaat naar het huis van een minister is gegooid. Dit rapport kan geenszins aantonen dat burgers in Ingoesjetië op veralgemeende wijze slachtoffer zijn van daden van willekeurig geweld. Bijgevolg kan dit document de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt betreffende de veiligheidssituatie in Ingoesjetië geenszins weerleggen. Bovendien wordt er nergens gewag gemaakt van de door u verklaarde problemen. Wat het artikel van Le Monde dd. 17.12.2009 betreft, dient opgemerkt te worden dat het de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, geenszins weerlegt. Immers, het krantenartikel bevat verschillende verhalen van personen die vertellen over verdwijningen en moorden die in Ingoesjetië zijn gebeurd. Uit het krantenartikel blijkt dat deze zeer ernstige incidenten gericht zijn op welbepaalde

doelwitten. Ook betreft het getuigenissen en persoonlijke meningen van personen en is het geen artikel van een officiële instantie. Bijgevolg kan dit document niet aantonen dat burgers er op veralgemeende wijze slachtoffer zijn van daden van willekeurig geweld. Ook dient opgemerkt te worden dat dit document dateert van december 2009 en bijgevolg niet zeer actueel is. Het rapport van de mensenrechtencommissaris van de Raad van Europa dd. 24.11.2009 behandelt de situatie in Tsjetsjenië en Ingoesjetië. Wat de toestand in Ingoesjetië betreft, dient opgemerkt te worden dat het stelt dat mensenrechtenactivisten, hooggeplaatste personen van de overheid en politieagenten regelmatig het slachtoffer zijn geweest van moord en geweld. Bijgevolg weerlegt dit rapport geenszins de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt volgens dewelke de meeste acties gericht zijn op welbepaalde doelwitten en ingegeven door specifieke motieven en volgens dewelke de algemene veiligheidssituatie in Ingoesjetië niet van die aard is dat burgers er op veralgemeende wijze slachtoffer zijn van daden van willekeurig geweld. Bovendien bevat dit rapport geen informatie betreffende de door u verklaarde problemen. Ook dateert dit document reeds van september 2009 en is het niet zeer actueel. Wat de bundel internetartikels betreft, dient opgemerkt te worden dat verschillende van deze artikels reeds van 2009 dateren en bijgevolg is de hierin vervatte informatie niet zeer actueel. Deze artikels maken gewag van verschillende verdwijningen en moorden in Ingoesjetië. Ook uit deze artikels blijkt dat dergelijke ernstige feiten gericht zijn op welbepaalde personen of doelwitten zoals mensenrechtenactivisten en politieagenten en kunnen ze geenszins aantonen dat burgers in Ingoesjetië op veralgemeende wijze slachtoffer zijn van daden van willekeurig geweld. Bovendien bevat dit rapport geen informatie betreffende de door u verklaarde problemen. De neergelegde kopie van een medisch attest werd reeds besproken. Bijgevolg kunnen de door u neergelegde documenten bovenstaande beslissing niet wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag) en van de artikelen 48/3 en 48/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet). Verzoeker stelt dat in de beslissing aan verzoeker wordt verweten dat hij geen informatie heeft gevraagd aan zijn familie in Trotskaya betreffende zijn problemen ondanks het feit dat hij regelmatig contacten met hen heeft, terwijl hij ervan overtuigd is dat MVD en FSB zijn familieleden in het oog houden om zijn spoor terug te vinden. Verzoeker beweert dan ook bevreesd te zijn om enige informatie te vragen aan zijn moeder broer en zus die overigens niet echt op de hoogte zijn van wat er aan de hand is, omdat hij hen wil beschermen. Met betrekking tot zijn reisweg verklaart verzoeker dat hij een uniform droeg toen hij aankwam aan de grens en zijn paspoort werd gevraagd. Hij stelt dat er over dit uniform geen verdere vragen werden gesteld en hij blijft erbij dat hij enkel zijn vals paspoort heeft moeten tonen. Volgens verzoeker zijn de controles strenger geworden, maar kan niet worden uitgesloten dat sommige controles meer summier gebeuren. Het is quasi onmogelijk voor verzoeker om het bewijs te leveren van het feit dat hij geen visum heeft aangevraagd om naar Europa te reizen. Verzoeker wijst er vervolgens op dat hij ter staving van zijn asielrelaas talrijke documenten heeft neergelegd waarmee geen rekening wordt gehouden. Er wordt hem enkel verweten, zo stelt verzoeker, dat hij geen bewijs heeft aangebracht van zijn gebroken hand en de beschadiging aan zijn poort. Verzoeker meende dat hij thuis nog een bewijs had van zijn ziekenhuisopname, maar zijn familie kan dit document niet terugvinden. In dit verband verwijst verzoeker naar een aantal paragrafen uit de UNHCR Proceduregids met betrekking tot de bewijsvoering en verzoeker besluit hierbij dat zijn verklaringen gedetailleerd, samenhangend en plausibel zijn. Met betrekking tot de vluchtelingenstatus verwijst verzoeker naar een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen waarbij de vluchtelingenstatus aan een Ingoesjetische burger werd verleend op basis van zijn verklaringen waarbij de invallen waarvan hij het slachtoffer was geworden “niet serieus door de Commissaris-general betwist werden”. Verzoeker stelt dat ook te dezen de bedreigingen en aanvallen niet serieus door de tegenpartij worden betwist. Verzoeker verwijst hierbij naar het Gemeenschappelijk Standpunt van de Europese Unie inzake de term “vluchteling” uit de vluchtelingendefinitie van 1996 waarin wordt gesteld dat het feit dat de betrokkene reeds is vervolgd of rechtstreeks met vervolging is bedreigd een ernstige indicatie vormt voor vervolging behalve indien de omstandigheden in het land van herkomst sindsdien ingrijpend zijn veranderd. Verzoeker stelt vervolgens dat zijn verklaringen uitvoerig zijn en dat hem het voordeel van de twijfel

dient te worden verleend, zeker gelet op de veiligheidssituatie in Ingoesjetië en zijn bewering dat hij zich op een lijst bevindt van personen die worden beschouwd als tegenstanders van de autoriteiten. Verzoeker verwijst hierbij naar een arrest van de Raad met betrekking tot de situatie in Tsjetsjenië en stelt dat deze vergeleken kan worden met de situatie in Ingoesjetië. Verzoeker verwijst tenslotte naar een rapport van de Foreign and Commonwealth Office van het Verenigd Koninkrijk van 2009 waarin gewag wordt gemaakt van mensenrechtenschendingen in de noordelijke Kaukasus.

Met betrekking tot de subsidiaire bescherming voert verzoeker in een tweede middel de schending aan van de artikelen 48/4 en 48/5 van de vreemdelingenwet en betwist hij de beoordeling van de actuele situatie in Ingoesjetië. Verzoeker wijst erop dat verscheidene bronnen aangeven dat de situatie in de Noordelijke Kaukasus in het algemeen en in Ingoesjetië in het bijzonder verergert en hij citeert hierbij enkele passages uit rapporten van Amnesty International en verwijst naar een rapport van het Department of State van de Verenigde Staten. Verzoeker besluit dat hem de subsidiaire bescherming moet worden toegekend omwille van het risico een mensonterende en vernederende behandeling te ondergaan, maar ook omwille van de dreiging omwille van het geweld in Ingoesjetië.

2.2. Beide middelen worden omwille van hun inhoudelijke verwevenheid gezamenlijk behandeld.

2.3. Van een asielzoeker mag een niet aflatende en doorgedreven belangstelling voor zijn zaak worden verwacht. Uit het gehoorverslag blijkt dat verzoeker, die beweert sedert 2003 onafgebroken door de MVD en de FSB te worden lastiggevallen, nog zeer regelmatig contact heeft met zijn moeder, zijn broers, zijn zus en zijn vrouw, waarvan de meesten in Troitskaya in Ingoesjetië wonen (stuk 4, gehoorverslag CGVS 25/03/2011, p. 4-5). Nog uit dit gehoorverslag blijkt dat verzoeker naar aanleiding van de contacten met zijn familie heeft vernomen dat de algemene toestand in Ingoesjetië is verergerd, maar hij kreeg geen nieuws in verband met zijn persoonlijke situatie (stuk 4, gehoorverslag CGVS 25/03/2011, p. 24). De Raad stelt vast dat het uiterst bevreemdend is dat verzoeker enkel algemene informatie verkrijgt van zijn familieleden en niets over de actuele evoluties van zijn persoonlijke problemen te weten komt. Verzoekers *a posteriori* verklaring dat hij zijn familie wil beschermen omdat hij vermoedt dat de MVD en de FSB zijn familie in het oog houden, heft de op hem rustende medewerkingsplicht niet op. Het staat verzoeker immers vrij om via andere kanalen of andere contactpersonen nadere informatie te bekomen over de actuele evolutie van zijn persoonlijke problemen.

2.4. Onduidelijkheid over de reisweg houdt een negatieve indicatie in met betrekking tot de geloofwaardigheid. Blijkens het administratief dossier verklaarde verzoeker initieel vanuit Troitskaya te zijn vertrokken (stuk 11, Verklaring DVZ 21/02/2011, punt 35), terwijl hij nadien op het Commissariaat-generaal aangaf vanuit Nazran te zijn vertrokken (stuk 4, gehoorverslag CGVS 25/03/2011, p. 14). Deze tegenstrijdige verklaringen brengen de geloofwaardigheid ervan in het gedrang. Verzoeker heeft verder geen enkel internationaal reisdocument neergelegd en beweert met een vervals paspoort, dat hij nooit heeft gezien en waarvan hij de persoonsgegevens niet eens kent, de grenzen te zijn overgestoken (stuk 4, gehoorverslag CGVS 25/03/2011, p. 10-11). Aan de Poolse grens zou verzoeker even hebben moeten uitstappen, werd er naar de documenten gekeken en werd niets gezegd (stuk 4, gehoorverslag CGVS 25/03/2011, p. 15). In zijn verzoekschrift beweert verzoeker dat hij een uniform droeg en hem hierover geen verdere vragen werden gesteld. De wijze waarop verzoeker de grens overstak druist in tegen de objectieve informatie die door de commissaris-generaal aan het administratief dossier werd toegevoegd en waaruit blijkt dat het nagenoeg onmogelijk is, bij uitstek als alleenstaande man, om zonder geldige documenten het Schengengebied te betreden en dat men bij de minste twijfel wordt ondervraagd (stuk 16, Landeninformatie, CEDOCA Antwoordfiche tch 2006-180wb, deelfiche toegang Schengenzone, 21/11/2006). De blote bewering van verzoeker dat sommige controles meer summier gebeuren, vormt geen aannemelijke verklaring voor de geschetste gang van zaken. Het ontbreken van reisdocumenten, zonder dat daarvoor een aannemelijke reden aanwezig is, ondermijnt de geloofwaardigheid van het relaas (RvS 22 april 2003, nr. 118.516). In tegenstelling tot wat verzoeker beweert, wordt van hem niet verlangd dat hij een negatief bewijs levert, met name dat hij nooit een visum heeft gevraagd, maar dient hij wel plausibele verklaringen af te leggen over de wijze waarop hij de Schengenbuitengrenzen is overgestoken.

2.5. Het komt in de eerste plaats aan de asielzoeker toe om aan te tonen dat er een gegronde vrees voor vervolging bestaat met toepassing van het algemeen rechtsbeginsel volgens hetwelk de bewijslast in de eerste plaats valt op de eisende partij (RvS 19 januari 2005, p. 139.515). Waar verzoeker aanvoert dat hij ter staving van zijn asielrelaas talrijke documenten heeft neergelegd waarmee geen rekening werd gehouden, stelt de Raad vast dat verzoeker in gebreke blijft te verduidelijken met welke stukken, die een ander licht zouden werpen op de beoordeling van de commissaris-generaal, geen of onvoldoende rekening zou zijn gehouden. De Raad merkt bovendien op dat geen enkele van de

neergelegde stukken (stukken 15a en 15b, Documenten) specifiek betrekking heeft op de door verzoeker aangehaalde vervolgingsfeiten. Verzoeker slaagt er niet in een begin van bewijs aan te brengen van zijn aanhoudingen, van de beschieting van zijn poort of van de huiszoeking in 2004 waarbij zijn hand werd gebroken. Nochtans beweerde verzoeker documenten in verband met zijn ziekenhuisopname naar aanleiding van zijn gebroken hand te zullen overmaken (stuk 4, gehoorverslag CGVS 25/03/2011, p. 21). Verzoekers uitleg in zijn verzoekschrift dat zijn familie het document niet kan terugvinden, overtuigt niet omdat uit de neergelegde stukken blijkt dat verzoeker er wél in slaagde, na zijn gehoor op het Commissariaat-generaal, via zijn familie talrijke andere documenten in verband met zijn onderneming te laten overmaken.

2.6. Met zijn theoretische uiteenzetting over de bewijsvoering in asielzaken op grond van de UNHCR Proceduregids en de rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, toont verzoeker niet aan dat hij reeds werd vervolgd of rechtstreeks met vervolging werd bedreigd in zijn land van herkomst. Uit wat voorafgaat, blijkt immers dat het asielrelaas van verzoeker weinig geloofwaardig is. Het voordeel van de twijfel kan worden toegestaan indien, na onderzoek van alle elementen, de overtuiging bestaat dat de afgelegde verklaringen geloofwaardig zijn (RvS 21 oktober 2003, nr. 124.438). Waar verzoeker een Franstalig arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen aanhaalt over een Ingoesjetische asielzoeker (RvV 8 juli 2011, nr. 64 516) en waar hij verwijst naar de algemene situatie in de Noordelijke Kaukasus en daarbij een ander Franstalig arrest citeert van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV 20 september 2010, nr. 48 274), merkt de Raad op dat de verwijzing naar specifieke arresten niet afdoende is aangezien deze geen bindende precedentswaarde hebben, gelet ook op het feit dat elke asielaanvraag individueel moet worden onderzocht met inachtneming van de specifieke gegevens van het relaas en de persoon van de asielzoeker. *In casu* werd vastgesteld dat verzoeker er niet in slaagt een overtuigend bewijs te leveren van de vervolgingsfeiten en het actueel karakter van zijn vrees niet aannemelijk kan maken. Bovendien geeft verzoeker zelf aan dat het tweede door hem geciteerde arrest de situatie in Tsjetsjenië betreft, waardoor de feitelijke gegevens die eraan ten grondslag liggen onmogelijk gelijklopend kunnen zijn met deze van verzoeker, die van Ingoesjetische afkomst is.

2.7. Een verwijzing naar algemene rapporten volstaat niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade bestaat zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hierover in gebreke (RvS 15 december 2004, nr. 138.480; RvS 9 juli 2003, nr. 121.481). De algemene verwijzing naar een rapport van de Foreign and Commonwealth Office van het Verenigd Koninkrijk van 2009 met betrekking tot de Noordelijke Kaukasus kan onmogelijk een bewijs vormen van de persoonlijke vervolging of het individuele reëel risico op ernstige schade. Verzoeker is er immers niet in geslaagd aannemelijk te maken dat hij als een tegenstander van de autoriteiten wordt beschouwd. Gelet op de ongeloofwaardigheid en het gebrek aan actueel karakter van zijn asielrelaas kan er geen geloof worden gehecht aan de door verzoeker aangehaalde vrees voor vervolging overeenkomstig de criteria van het Vluchtelingenverdrag en kan hij zich ook niet langer steunen op de elementen aan de basis van zijn relaas teneinde aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

2.8. De kritiek van verzoeker op de beoordeling van de actuele situatie in Ingoesjetië door de commissaris-generaal aan de hand van uittreksels uit enkele rapporten van Amnesty International en het Amerikaanse Department of State, die de ganse Noordelijke Kaukasus beslaan, laat niet toe te besluiten dat er actueel in Ingoesjetië een situatie van willekeurig geweld in het kader van een intern of internationaal gewapend conflict bestaat. Verzoeker toont in elk geval niet aan dat de commissaris-generaal onredelijk te werk ging door op grond van de recente objectieve informatie die aan het administratief dossier werd toegevoegd (stuk 16, Landeninformatie, SRB Ingoesjetië, Veiligheidssituatie in Ingoesjetië, 11/01/2011) te besluiten dat de algemene veiligheidssituatie in Ingoesjetië niet van die aard is dat burgers er op veralgemeende wijze slachtoffer zijn van daden van willekeurig geweld zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

2.9. Er werd geen schending aangetoond van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag of van de artikelen 48/3, 48/4 of 48/5 van de vreemdelingenwet.

De aangevoerde middelen zijn ongegrond.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig januari tweeduizend en twaalf door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. A. DE LUYCK,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. DE LUYCK

F. TAMBORIJN